

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Jakub Idziorek

Protokolant: Gabriela Wierzgacz

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w S.

przeciwko Z. W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki akcyjnej w S. na rzecz pozwanego Z. W. kwotę 600,00 zł (sześćset zł) tytułem zwrotu kosztów procesu.

XI GC 400/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 listopada 2014 roku, wniesionym pierwotnie w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym, powódka (...) spółka akcyjna w S. wniosła przeciwko Z. W. o zapłatę kwoty 2.035 złotych z odsetkami ustawowymi od 4 maja 2012 r. W uzasadnieniu wskazała, że pozwany jest zobowiązany do zapłaty składki z polisy ubezpieczeniowej.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów postępowania. Podniósł zarzut nieistnienia roszczenia. Wyjaśnił, że w okresie obowiązywania umowy nie był właścicielem pojazdu, którego dotyczy umowa ubezpieczenia.

W piśmie z dnia 10 grudnia 2015 r. pozwany podtrzymał stanowisko w sprawie. Podniósł, że przedłożona przez powoda polisa nie zawiera podpisu ubezpieczającego. Dodał, że w kwietniu 2011 r. zawarł umowę sprzedaży przedmiotowego pojazdu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. W. i K. D. działając w ramach (...) Spółki cywilnej korzystali z pojazdu marki N. (...), o numerze rejestracyjnym (...), nr VIN (...) na podstawie umowy leasingu nr (...) zawartej z (...) spółką akcyjną w P.. K. D. zmarł, zaś Z. W. dokonał wykupu przedmiotu umowy leasingu.

Dowód:

- Umowa sprzedaży pojazdu, k. 66 – 66v,

- zeznania pozwanego Z. W., k. 71 – 71v.

W dniu 17 lutego 2011 r. (...) spółka akcyjna w W. zawarła z (...) spółka akcyjna w S. umowę ubezpieczenia komunikacyjnego przedmiotu umowy leasingu - pojazdu marki N. (...) nr VIN (...), nr rej. (...).

Dowód:

- wniosek o zawarcie ubezpieczenia, k. 77 – 78.

W dniu 20 kwietnia 2011 r. Z. W. zawarł z W. R. umowę sprzedaży pojazdu marki N. (...) o nr rej. (...), nr VIN (...). Na mocy § 2 umowy sprzedający z chwilą upływu sześciomiesięcznego okresu od dnia wykupu pojazdu stanowiącego przedmiot umowy leasingu przeniesie własność pojazdu na kupującego w zamian za cenę wynoszącą 50.000 zł. Wydanie pojazdu kupującemu miało nastąpić najpóźniej w terminie 3 dni od dnia zawarcia umowy (§ 3 umowy).

Umowa została zawarta w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi. Pojazd został wydany W. R..

Dowód:

- umowa sprzedaży pojazdu, k. 66 – 66v,

- poświadczenie, k. 67,

- oświadczenie o poddaniu się egzekucji, k. 68 – 68v,

- zeznania pozwanego Z. W., k. 71 – 71v.

(...) spółka akcyjna w S. wystawiła Polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych nr (...) na pojazd marki N. (...) nr VIN (...), nr rej. (...). Polisa obejmowała okres od 18 lutego 2012 r. do 17 lutego 2013 r., zaś składka z tytułu ubezpieczenia wynosiła 2.035 zł i była płatna do 5 marca 2012 roku. Wyżej wymieniona polisa stanowiła przedłużenie polisy nr (...) zawartej na okres od 18 lutego 2011 r. do 17 lutego 2012 r.

Dowód:

- wniosek o zawarcie umowy, k. 30,

- polisy, k. 26 – 28, 31, 34 – 35,

- wyciąg z warunków umowy, k. 29, 32,

- wniosek o zawarcie ubezpieczenia komunikacyjnego, k. 30, 33.

Pismem z dnia 11 grudnia 2012 r. (...) spółka akcyjna w S. wezwała Z. W. do zapłaty kwoty 2.201,70 zł tytułem zaległej składki ubezpieczeniowej.

Dowód:

- wezwanie, k. 25.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Powódka wywodzi swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia. Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Zgodnie z treścią art.6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na powódce w niniejszym procesie ciążył więc ciężar udowodnienia, iż strony łączyła umowa ubezpieczenia, a także wykazania jej treści.

W niniejszej sprawie sporną stała się kwestia podmiotu obowiązującego do zapłaty składki z tytułu ubezpieczenia OC za pojazd marki N. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pozwany podnosił bowiem zarzut nieistnienia roszczenia i twierdził, że w spornym okresie nie był właścicielem przedmiotowego pojazdu.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony i zeznaniach pozwanego – Z. W.. Zeznania pozwanego były przekonujące i korespondowały z resztą materiału dowodowego. Pozwany potwierdził, iż był przedmiotowy pojazd był leasingowany, został po śmierci K. D. wykupiony od firmy leasingującej, a następnie przez niego sprzedany na rzecz osoby trzeciej. Nadto wyjaśnił, iż sam nie zawierał umów ubezpieczenia na ten pojazd.

Jako dowód na istnienie stosunku prawnego będącego podstawą żądań powódki, przedstawiono polisę, określającą zarówno pozwanego jako ubezpieczającego, jak i parametry pojazdu pozwanego oraz wysokość składki i termin jej płatności. Według umowy ubezpieczenia ubezpieczonym jest Doradztwo (...). Nie ma na umowie podpisu pozwanego.

Z kolei na potwierdzenie swoich twierdzeń, pozwany przedłożył dokument w postaci umowy sprzedaży przedmiotowego pojazdu na rzecz W. R.. W konsekwencji Sąd uznał za wykazane, a powódka tej okoliczności nie kwestionowała, że po zawarciu umowy sprzedaży posiadaczem przedmiotowego pojazdu stał się W. R..

Z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania wynika zatem, iż pierwotnie obowiązującym z tytułu umowy ubezpieczenia był (...) spółka akcyjna w W. – to pieczęć tej firmy widnieje ma wniosku o zawarcie ubezpieczenia przedmiotu umowy leasingu. Następnie własność pojazdu przeszła na Z. W., by ostatecznie od kwietnia 2011 roku i tytuł własności i posiadanie przeszło na W. R..

Wyjaśnić należy, iż skutki w zakresie obowiązywania umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku ze zmianą właściciela pojazdu uregulowane zostały szczegółowo w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej jako: „ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych”) Stosownie do art. 28 ust. 1 wyżej przywołanej ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy. Niemniej jednak, zgodnie z art. 31 ust. cytowanej ustawy w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowiedzi ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że powódka nie wykazała, ażeby podmiot, który został pozwany, a więc Z. W. był obowiązany do opłacenia składek z tytułu umowy ubezpieczenia za okres od 18 lutego 2012 r. do 17 lutego 2013 r., ponieważ nie wykazano aby był on posiadaczem pojazdu w tym okresie. Nie uszło również uwadze Sądu, iż na żadnej z polis czy wniosków o zawarcie umowy ubezpieczenia przedstawionych przez powódkę nie widnieje podpis pozwanego.

Z uwagi na powyższe powództwo podlegało oddaleniu z uwagi na brak legitymacji biernej pozwanego Z. W. w niniejszym procesie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez pozwanego koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika – 600 zł, zgodnie z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)